

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Denisy Kalfeřtové a přísedících Jaroslavy Tomášové a Bc. Petra Zikeše ve veřejném zasedání konaném dne 4. 2. 2021 ve věci

odsouzeného: [osobní údaje odsouzeného]

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání:

- 3 (tří) roků uložených rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 27. 5. 2019, č. j. 4 T 189/2017-259,

- 1 (jednoho) roku uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Teplicích ze dne 30. 11. 2015, č. j. 5 T 199/2015-85, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 7. 8. 2019, č. j. 5 T 199/2015-138.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.

4. Ad 1) Odsouzený byl dne 14. 7. 2017 dodán policií do výkonu vazby, z níž byl následně převeden do současného výkonu trestu odnětí svobody, konec trestu tedy připadá na 12. 7. 2021. Odsouzený má za sebou více než polovinu výkonu trestu. Podmínka vykonání nejméně ½ celkové délky trestu je tak splněna.

5. Lhůta 6 měsíců pro opakované podání žádosti od posledního zamítavého rozhodnutí podle § 331 odst. 1 tr. řádu uplynula ke dne 3.1.2021. Jsou tak splněny podmínky pro projednání žádosti odsouzeného

6. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu hodnocen neutrálně. V současnosti je zařazen do oddělení věznice s vysokým stupněm zabezpečení, do II. PSVD. Odsouzený je s ohledem na jeho dlouhodobou závislost na heroinu veden jako trvale pracovně nezařaditelný. Stanovený program zacházení odsouzený plní. Do současnosti získal pouze 1 kázeňskou odměnu za účast na dobrovolné aktivitě „Zdravý životní styl“, jíž se pravidelně účastní. Kázeňsky trestán nebyl. Soud s ohledem na výše uvedené hodnotil podmínku polepšení se ve výkonu trestu odnětí svobody jako nesplněnou, neboť přístup odsouzeného k výkonu trestu lze označit za průměrný a neaktivní, o čemž svědčí jeho setrvalé zařazení do II. PSVD.

7. Ad 3) Při hodnocení třetí podmínky soud přihlíží ke třem dílčím kritériím, a to zajištěnému bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulost odsouzeného.

8. Odsouzený k otázce bydlení po případném propuštění z výkonu trestu uvedl, že má vlastní dům a je invalidním důchodcem, po materiální stránce je tedy zajištěn.

9. Dle hodnocení z věznice se možnost resocializace odsouzeného nejeví jako příliš pravděpodobná. U odsouzeného je zcela zásadním kriminogenním faktorem jeho dlouholetá závislost na drogách, u níž i přes relativně dlouhou dobu abstinence v důsledku výkonu trestu hrozí relaps. Kriminogenním faktorem je u odsouzeného též jeho předchozí opakovaná selhání a styl jeho občanského života spojený s užíváním a distribucí drog. K protektivním faktorům je řazen jeho stálý pravidelný příjem v podobě invalidního důchodu a sociální zázemí.

10. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží zejména k trestní minulosti odsouzeného. Z popisu rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl od roku 1976 do současnosti celkem osmkrát pravomocně odsouzen, z toho jednou byl odsouzen na území Spolkové republiky Německo. Dopouštěl se různorodé trestné činnosti, poslední odsouzení jsou za drogovou trestnou činnost. Na odsouzeného bylo v minulosti působeno výchovnými tresty i opakovaným přímým výkonem trestu odnětí svobody. Kriminální narušení odsouzeného je značné a v poslední době lze u odsouzeného vysledovat sklon k páčání drogové trestné činnosti, jíž se dopouštěl v souvislosti se svou drogovou závislostí. Odsouzený má za to, že se závislostí nemá problém, ve výkonu trestu drogy nepotřebuje. S ohledem na výše uvedené tak soud hodnotil třetí podmínku jako nesplněnou, neboť není pravděpodobné, že by odsouzený vedl po svém propuštění z výkonu trestu odnětí svobody řádný život, a to vzhledem k jeho trestní minulosti. Co se týče jeho závislosti na návykových látkách, lze pochybovat o tom, že pokud ve výkonu trestu odnětí svobody v současné době drogy dle svých slov nepotřebuje, nedojde k jejich opětovnému zneužívání na svobodě, kde jsou jiné podmínky přístupu k těmto látkám než ve výkonu trestu. Je třeba přihlídnout k tomu, že omezením na svobodě jde u odsouzeného o vynucenou a nikoliv dobrovolnou abstinenci. Riziková je delší doba, po kterou návykové látky v minulosti užíval, jakož i skutečnost, že odsouzený se po většinu svého života dopouštěl trestné činnosti, nadále tak trvá riziko páčání trestné činnosti v budoucnu. Je tak namístě, aby odsouzený vykonal trest odnětí svobody v celé jeho délce.

11. Proto soud podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a contrario žádost odsouzeného zamítl jako nedůvodnou. Zde lze připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, na jehož užití není právní nárok (srov. III. ÚS 284/01). Jeho užití přichází v úvahu v případech, kdy je účel trestu odnětí svobody naplněn dříve, než dosažením jeho předpokládaného konce, k čemuž však u odsouzeného prozatím nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo stížnosti nenáleží tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Liberec 4. února 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. března 2021.